

GAZETA

Anul XVIII
Nr. 859
Vineri 29 iulie
1966

6 pag. 25 bani

INVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

PREGĂTIRI PENTRU NOUL AN ȘCOLAR

Sighet

De la poalele Gutinului și până la orașul de pe Tisa — Sighet — comuna se înalță, îngrijite, clădirile școlilor vorbesc despre directori gospodari, despre un an școlar care se pregătește cu grijă. Prospecțiile zăcărilor și strălucirea curată a ferestrelor mari, care poartă parca în oglindă lor soarele, chiar și atunci când el se ascunde printre nori, îi dau un sentiment de liniște, de siguranță, de multumire.

La secția de învățămînt a raionului Sighet, unde mergem spre a afla amănunț, tipene de om. O tovarășă, care nu-și putea ascunde surprinderea de a ne vedea, ne informează: „Șeful secției este plecat în comuna Birsana pentru anchetarea unui caz, iar de acolo merge la Giulești într-o altă problemă”. Birsana este situată pe drumul ce duce de la Sighet înspre Vișeu, iar Giulești se află în direcția Baia Mare. Era ritul meu să-mi manifest surprinderea. De ce o fi ales șeful secției direcții opuse pentru aceeași deplasare? Am preferat în cele din urmă să cred că tovarășa noastră nu știe bine programul școlii. M-am interesat de inspectorii. Unul era plecat în concediu. Altul plecase cu puțin înainte de sosirea noastră în direcție necunoscută. Din alte surse, am aflat mai târziu că șeful secției s-ar afla la Baia Mare. Cum n-am putut să-l întrebăm atunci, îl întrebăm acum, și el ne spune că șeful secției de urma lui?!!

Dej

La Dej tov. Sigartău Dumitru — șeful secției de învățămînt raional — ne informează că pentru noul an școlar a fost prevăzută în plan construirea a 25 săli de clasă noi. Acestea, precum și reparațiile generale și curente de la diferite școli, vor fi terminate în întregime pînă la data de 20 august. În toamnă elevii de liceu din Gîrbou vor avea un local modern, bine înzestrat. Pentru ter-

ne inspectorul Traian Cimpeanu — pentru că toate lucrările sînt terminate. Într-adevăr, deplasindu-ne la fața locului constatăm că la Liceul „Ana Ipătescu” (director Lidia Ceclan), la Școala generală nr. 1 (director Vasile Chezan), ca și la Școala generală nr. 2 (director Iosif Pop), clasele sînt gata să-și primească elevii. Ordinea și curățenia sînt exemplare. La Liceul Petru Maior — lucrările de reparație sînt terminate.

La școlile din raion lucrările erau gata la 15 iulie în proporție de 40 la sută. Pînă la această dată, au fost distribuite 650 bănci noi, 40 de table, 10 cadre, constituită și la stația din necesarul mobilierului ce trebuie înlocuit. Pentru amenajarea laboratoarelor s-au investit sumele necesare. Se construiesc în prezent 6 săli de clasă noi — două din ele la Școala generală din Cămaras, în curs de finisaj, trei la Școala generală din Năsal, și o sală de clasă în Nima.

Lucrurile merg, nu stau pe loc, nimic de zis, dar un ritm mai viu ar da mai mari garanții că totul se va termina la vreme.

Gherla

În orașul Gherla cursurile pot începe chiar acum — ne spune

minarea construcției s-a investit suma de 100.000 lei. O școală nouă, cu etaj, avînd 8 săli de clasă și dependințele necesare se va da în folosință la începutul acestui an școlar și în comuna Catan. De asemenea, și la Cîrșoia este în plină construcție o școală nouă cu 8 săli de clasă. La Somcutul Mic, la cele 4 săli de clasă construite anul trecut, se vor mai adăuga anul acesta încă 4 săli.

În orașul Dej va funcționa anul acesta un liceu de specialitate. Și în această privință au fost asigurate condițiile materiale în vederea începerii cursurilor. La început noul școlar va funcționa ca secție de specialitate pe lângă Liceul nr. 1, urmînd ca pe parcurs, cînd va sporî numărul claselor și elevilor, ea să funcționeze într-o clădire destinată exclusiv acestui scop.

— Greutăți? — Mai sînt. În general, contractele încheiate cu întreprinderea de gospodărie raională — I.G.R. — și cele încheiate cu cooperarea meșteșugărească sînt respectate. Totuși în unele comune, ca Mîhăiești și Vita, cantitatea de cărămîdă achiziționată pînă acum este insuficientă. Aceasta pentru faptul că sfaturile populare respective nu au acordat atenția venită realizării veniturilor planificate din contribuția voluntară.

Sîntem în plină vacanță. Totuși timpul — unidimensional și ireversibil — trece. Secțiile de învățămînt și directorii de școli să-și potrivească bine pasul pentru a nu fi depășiți de el. Se pare că mai sînt momente cînd acest lucru se uită. Am ținut să-l amintim.

TRAIAN ISPAS

În frumoasa stațiune Tușnad.

LA ODIHNĂ

Primul popas pe urmele vacanței corpului didactic l-am făcut la Secția de învățămînt a Sfatului popular al raionului „23 August”. Acolo am notat și prima constatare: preocuparea ca învățătorii și profesorii din raion să-și efectueze concediul integral în vacanța de vară.

În primul moment am rămas puțin descumpănit cunoscînd din anii anteriori dificultățile unui asemenea dezerat: asigurarea activităților de vară în tabere și centre culturale-sportive, trimiterea unor profesori la diferite cursuri, pregătirea deschiderii viitorului an școlar, organizarea cursurilor de pregătire pentru corecții și altele. Știam că activitățile de vară care cer prezența învățătorilor și profesorilor nu pot fi diminuate, că pregătirile pentru noul an școlar nu se pot amîna. Lămuririle date de secția de învățămînt și informațiile culese ulterior în școli au arătat că anul acesta secția de învățămînt a asigurat 80 de ghiți pentru punctele turistice (raionul 23 August, avînd cele mai multe internate are și cele mai multe puncte turistice din Capitală) peste 400 îndrumători pentru tabere, în afară de profesorii afectați pentru activitățile în centre culturale-sportive, în afară de cei angajați în pregătirea deschiderii noului an școlar care se află într-un stadiu destul de avansat (cele mai multe școli fac ultimele lucrări pregătitoare). Cu toate acestea în raionul „23 August” s-a asigurat tuturor profesorilor posibilitatea efectuării concediului în perioada vacanței de vară. Dintre măsurile cele mai importante care au facilitat aceasta notez: măsura ca o parte din cadrele didactice să plece în concediu, nu la 1 iulie cum se obișnuiește, ci imediat după încheierea cursurilor — 10 sau 15 iunie, analizarea de către secția de învățămînt a planificării concediilor fiecărei școli în lumina sarcinilor de vară (atît la nivelul școlii cît și la nivelul raionului), ca și prelungirea pînă la 10 septembrie a posibilității de a efectua concediile pentru cei care din motive legitime nu l-au putut încheia mai devreme (cazurile acestora nu sînt prea numeroase și deci nu pot pune în primejdie buna desfășurare a lucrărilor cerute școlilor în perioada de la 1 la 15 septembrie). Mai presus de toate mi se pare demnă de menționat mentalitatea conducerii secției (Traian Predoiescu) și a întregului corp de profesori. Iată ce ne-au declarat:

Efectuarea concediului de odihnă nu este o problemă personală a învățătorului și profesorului. Este în interesul tuturor, este o problemă de învățămînt, a însăși desfășurării muncii de instrucție și educație. În sondajele făcute de secția de învățămînt în anii școlari trecuți s-a

constatat la începutul anului școlar o diminuare a randamentului acelor cadre didactice care, din diferite motive, nu-și efectuaseră concediul de odihnă atît cît a fost el stabilit prin lege. Lecțiile acestora erau de cele mai multe ori sensibil afectate de oboseală. Iată, de ce pe lângă obligația stabilită prin legislația muncii, ne-a spus tov. Traian Predoiescu, preocuparea noastră pentru efectuarea concediilor cadrelor didactice din raionul „23 August” a fost simțitor sporită de răspunderea ce ne revine în legătură cu buna desfășurare a muncii didactice în anul școlar care se apropie. Un inspector din cadrul secției, tovarășa Eleonora Foteacu, are evidența pe școli a planificării concediilor tuturor cadrelor didactice, urmărind respectarea ei întocmai.

Al doilea popas pe urmele vacanței corpului didactic l-am făcut la cîteva sindicate de învățămînt. Notăm preocuparea sindicatelor de învățămînt din raioanele 23 August și Lenin pentru trimiterea la odihnă și cură balneară, și a clubului învățămînt din Capitală pentru dezvoltarea turismului. Cîteva sute de cadre didactice din cele două raioane își petrec o parte din concediul lor de odihnă în stațiunile de pe litoral sau de la munte.

Preocupări pentru folosirea integrală a biletelor de odihnă în stațiunile balneoclimaterice și pentru turism în s-au mai semnalat și din partea altor comitete ale sindicatelor din învățămînt, ca de pildă cele din Galați, Strehaia, Craiova. În ce privește biletele de odihnă și tratament persistă încă o dificultate pe care o întîmpină comitetele sindicatelor — semnalată de altfel și cu alte prilejuri cînd ne-am ocupat de vacanța cadrelor didactice. Faptul că în timpul anului școlar — adică atunci cînd cadrele didactice nu pot lua concediul — numărul biletelor de odihnă este disproporționat de mare față de membrii de sindicat care pot să plece în concediu în această perioadă în timp ce în vacanța propriu-zisă situația se prezintă invers.

Am dorit apoi să vedem cum se desfășoară odihna cadrelor didactice în stațiuni. Am pornit asadar spre saba de oaze de răcoare și odihnă care se leagă de-a lungul Văii Prahovei.

Cînd am ajuns la Predeal era plină amiază și cei mai mulți dintre cei veniți în concediu părăsiseră stațiunea ademîniți de chemarea muntelui. Nu mi-a fost prea greu să capăt informații privind corpul didactic. Se aflau la odihnă peste 50 de învățători și profesori. Mai greu mi-a fost însă să-l găsesc. Distanțele de la vilă sînt un neor destul de mari, iar vilele în timpul zilei sînt mai mult pustii. Abia după cîteva ore reușese să întîlnesc primul grup: locatarii vilei „Liliacul”. O învățătoare din Tecuci, Emilia Doru, o profesoară de biologie din Capitală, directorul adjunct al Școlii nr. 128 din București, Nicolae Amza. Anul acesta, au spus ei, oamenii muncii veniți la odihnă în stațiunea Predeal au fost tînta unei griji deosebite. Începînd cu cazarea, masa și sfîrșind cu programul de activități culturale-sportive totul a preocupat pînă la cele mai mici amănunte și la cele mai diferite și pretențioase preferințe. Pentru mo-

CONSTANTIN RĂDOI

(Continuare în pag. 6-a)

COLOCVII despre școală, familie și societate

În frontul presei pedagogice din țara noastră, în pășit de curînd o nouă publicație — revista „Colocvii despre școală, familie și societate”.

În cuvîntul de deschidere semnat de acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, este înscrisă mînera noii publicații — să întărească propaganda pedagogică, să fie o tribună de dezbateri, de schimb de experiență între factorii care concurează la educația noilor generații, să formeze o opinie publică activă în realizarea telurilor educative.

După un cald, cuvînt de binecuvîntare al maestrului Tudor Arghezi, revista cuprinde o serie de interesante considerații despre copil, familie și școală făcute de unele personalități ale vieții culturale-artistice și pedagogice — prof. emerit Petre-Drăgoiescu, scriitoarea Lucia Demetriu, conf. univ. Ursula Schiopu, prof. emerit Emil Giurgiuca, scriitorii I. D. Bălan, Gică Iuteș, Mircea-Sintimbranu.

Dense dintr-un început se relevă discuțiile și anchetele inițiate de redacție. Astfel în primul număr artistul poporului Corneliu Baba, prof. univ. dr. Ludovic Csögör, acad. Victor Vilcoș și dr. Bernard Capesius răspund la patru întrebări cruciale

despre idealul în viață și alegerea profesiunii, în timp ce o anchetă colectivă organizată de Institutul de științe pedagogice ne relevă părerea a 1472 de elevi despre cum înțeleg să-și petreacă timpul liber. Despre elev în afară școlii, vizit de astă dată cu ochii „omului de pe stradă”, sau a lucrătorilor din o serie de instituții culturale și de servicii publice, se ocupă și ancheta „Un educator colectiv: opinia publică”. Discuția susținută de scriitorul Ion Biberi și prof. univ. Edmond Nicolau cu privire la învățămînt și cibernetică prefigurează un alt document important al preocupărilor revistei — „Colocvii despre școală, familie și societate” — dezbaterile problemelor esențiale ale modernizării învățămîntului.

La început de drum pe făgăsurile cuprinzătoare ale propagandei pedagogice, urăm noului nostru confrate — revista „Colocvii despre școală, familie și societate” — rezultate cit mai valoroase pe tărîm publicistic. Dorim noii reviste să aducă o contribuție prețioasă la înfăptuirea sarcinilor de mare răspundere formulate de Congresul al IX-lea al partidului cu privire la educarea comunistă a tineretului.

V. DUMBRĂVA

INTERVIU

cu un profesor din noua promoție

Mariana Dumitru-Jacovschi a absolvit în vara acestui an cursurile facultății de filologie de la Universitatea din București. Sîntem deci în fața unei profesoare care nu este încă nimeni din punct de vedere profesional. Încercăm să aflăm, sondînd propriile ei probleme, o parte din problemele uriașului lot de tineri profesori care vor intra din septembrie în vînduirea corpului didactic.

— Nici o rezervă?
— Ba da. Mai de grabă motive de prudență. Primul e teama de a nu intrerupe studiul. Nu-mi explic de ce, dar mulți absolvenți ai universității încep să-și piardă pasătinea pentru studiu la cîntărea noului profesor. Și pentru a realiza aceste condiții este nevoie de timp. Indiferent de dificultățile pe care le voi întîmpina, eu voi încerca să-l fac înțelegă pe cei ce nu au înțeles încă asta, cît de necesar ne este nouă timpul.

— Mai sînt și alte „motive de prudență”?
— Sînt nevoită să repet o idee care a devenit aproape un loc comun. Se așteaptă de la noi, tinerii profesori, să intrăm în munca noastră cu entuziasm, cu energie și, mai ales, cu idei noi. Nu sîntem puțini cei care lipsește vreunul din aceste atribute. Și, mai ales nu-mi lipsesc ideile noi. Mi-e însă într-un fel teamă să nu mă întîlnesc cu forma aceea periculoasă, pe care unii o numesc prudență, dar careia eu îi zic lipsa de curaj, de inițiativă, de îndrăzneală. Mi-e teamă că dacă nu voi găsi în jurul meu oameni care să-mi hrănească entuziasmul și să-mi sprijine ideile, voi fi tentată să le abandonez înainte de vreme. Plec însă cu hotărîrea de a nu mi lăsa înfrîntă ea, pe cît îmi va fi posibil, să-i

contaminez și pe cei din jurul meu, bineînțeles dacă va fi nevoie, de dorința imoartii, a descoperirii noului.

— Mai gîndesc și la cei de la care va trebui să învăț, colegi cu mulți ani de experiență, directori, inspectori etc. Aș dori ca ei să nu fie doar veridice și calificative. N-as vrea să păsesc cum a pășit o colegă a mea care a terminat cu un an în urmă și căreia i s-a spus de la primele lecții numai „dumneata nu-ai de unde să ști”, „dumneata nu te pricepi, n-ai experiență”. E firesc ca la începutul muncii să avem lacune pe care nu le poate lichida decît acumularea unui anumit volum de experiență. În acest proces poate fi scurtat cu ajutorul celor care posedă deja o bogată experiență.

— Și altceva?
— Deocamdată, cam atît. Sper să nu mi fie nevoie să-mi caut prea mult o gazdă. Am cîteva preferințe — casă foarte îngrijită, cu multă liniște și care să nu coste scump.

CITIȚI :
SOCIOLOGIA
PROCESULUI DE
ÎNVĂȚĂMÎNT
pag. 2
CUM SE CREȘTE
CAPACITĂȚILE
INTELECTUALE
pag. 3

Sociologia procesului de învățământ

Întelegând prin „sociologie”, în sens marxist, o disciplină de cercetare a fenomenelor sociale concrete, în scopul îndrumării lor practice pe calea dorită de noi, în ce măsură se poate vorbi de o sociologie a procesului de învățământ?

Pentru a răspunde, să ținem seama de faptul că „procesul de învățământ” este el însuși un fenomen social, adică un fenomen de relații sociale între oameni și anume între generațiile succesive care se perindă în viața unei societăți.

Trecerea zestrelor culturale, care formează pe omul social, are loc spontan; dar ea poate și trebuie să fie înfăptuită și în mod deliberat. De cînd există societate umană, generațiile bătrîne „educă” pe cele tinere, pregătindu-le pentru viață. Le transmit adică, printr-un „învățământ” bagajul de deprinderi și cunoștințe care le îngăduie să se întrezărească cit mai mult în rolurile sociale către care le vor chema nevoile concrete ale societății.

Pedagogia este deci știința transmiterii metodice a învățămintelor necesare pentru o justă încadrare în societate, a generațiilor tinere. Procesul de învățământ însă, este un fenomen dublu: pe de o parte, implică o tehnică de predare a zestrelor culturale; pe de altă parte, o tehnică de adaptare a învățămintului la nevoile concrete ale societății. Un învățământ este bun doar în măsura în care asigură această adaptare a celor învățate la nevoile reale ale societății.

În sensul acesta, o sociologie a procesului de învățământ este normal să existe.

Îi putem distinge două ramuri:

Mai întii, este necesar ca nevoile reale ale societății să fie perfect cunoscute, pentru că numai astfel învățământul devine eficient. Cum creștem însă generațiile tinere ca să se adapteze cit mai perfect nu numai societății de azi, ci și mai ales societății de mâine, adică pentru vremea cînd aceste generații vor fi mature? Este necesar să procedăm la o „previziune” socială, să stabilim adică chipul în care societatea de mâine va fi alcătuită și ce nevoi vor exista atunci. În bună parte, previziunea nu este ușurată prin faptul că într-un stat socialist mersul viitorului este dirijat, planificat. Știm de pildă, care va fi gradul de industrializare, gradul de urbanizare, structura profesională, nivelul cultural, pe care îl vom atinge în cursul acestui plan cincinal și știm în linii mari ce va urma în perspectivă, după aceea, de-a lungul drumului de trecere spre comunism. Știm mai mult încă; știm în fiecare an care va fi contingentul de tineri pe care vom avea a-i instrui, grafic calculăm demografia pe care le putem face; și știm de asemenea și care vor fi, an de an, locurile de muncă ce vor trebui asigurate.

De aceste aspecte ale problemei se ocupa, evident, organele superioare, în primul rînd Ministerul Învățămîntului, atunci cînd planifică volumul și profilul școlilor necesare, volumul și profilul corpului didactic, conținutul și forma programelor didactice și a manualelor necesare. Nu e deci de mirare că Ministerul Învățămîntului procedează la studii de sociologie pentru a cunoaște mersul viitor al necesităților sociale, pentru ca pe baza acestei cunoașteri să îndrume în mod rațional și pla-

nificat, procesele de învățământ necesare formării cetățenilor de mâine.

În al doilea rînd, membrii corpului didactic, operînd direct pentru realizarea procesului de învățământ, au și ei o sarcină, dintre cele mai importante, în domeniul cercetărilor sociologice. Procesul de învățământ nu se asigură doar prin predarea metodică a unui grup de cunoștințe sistematice, ci și prin asigurarea, în condiții optime, a asimilării acestor cunoștințe de către generațiile tinere. Ori este cert că din acest punct de vedere, procesul de învățământ este influențat, în mod direct și indirect, de întreg mediul social în care trăiesc copiii.

Să analizăm acest din urmă aspect al problemei. Există mai întii o sarcină a educatorilor de a îndruma pe cei tineri spre profesiile cele mai potrivite. Aceasta ține de două condiții: de profesii existente și de calitățile personale ale fiecărui copil în parte. Pentru ca o orientare profesională să poată fi făcută, pedagogii trebuie să cunoască mai întii care sînt nevoile societății, profesiile existente pentru care pot să fie pregătiti cei tineri. Această cunoaștere trebuie să meargă, adîncit, pînă la studierea cercetărilor sociologice de „sociografie”, a căror elaborare cade în sarcina sociologilor de profesie. Pe de altă parte, ei trebuie să cunoască înclinațiile și capacitățile fiecărui elev în parte. Sinteza între aceste două serii de cunoașteri implică mînuirea unor tehnici de psihosociologie.

În al doilea rînd, desfășurarea procesului de învățământ nu atîrnă numai de capacitățile individuale ale copilului și nici numai de nivelul tehnic al metodelor de predare, ci și de o serie de condiții sociale, existente în afară de cadrele școlii.

În primul rînd e vorba de viața de familie pe care o au copiii. Sociologia ne învață că prima și desigur cea mai hotărîtoare influență asupra dezvoltării copiilor o are familia. Nu în sensul unei „educații” conștiente pe care ar primi-o acolo, ci prin simplul fapt că părinții constituie un model de viață pentru copiii lor. Într-o familie sănătoasă, pilda părinților este binefăcătoare. Într-o familie dezorganizată copiii cresc greșit, astfel că o dată primii în școală se cere a se face pentru ei, nu altit o „educație”, ci o „re-educare”.

Nu se știe încă îndeajuns de către opinia noastră publică, faptul că prin legislația noastră, s-a creat o „autoritate tutelară”, funcționînd pe lângă sfaturile populare, care are datoria legală și posibilitatea practică de a îndruma viața familiilor din teritoriul respectiv, astfel încît ea să fie de așa natură încît să ofere tinerelor generații modele sănătoase de urmat și condiții bune de dezvoltare biologică și socială. O întregă tehnică de „asistență socială a familiei”, a fost creată pentru a cerepa și îndruma familiile, în scopul de a asigura seria de condiții la care au dreptul copiii și în lipsa cărora desfășurarea procesului de învățământ nu poate avea loc în condiții bune.

Rolul corpului profesional este deci departe de a se rezuma la ținerea lecțiilor perfecte, ci constă și în a ajuta desfășurarea procesului de învățământ printr-o acțiune de pedagogizare a familiilor. Aceasta implică însă o cunoaștere a problemelor de sociologie a familiei, atît

în privința tehnicilor de investigare a lor cit și în cea de intervenție în viața lor. Sociologia arată corpului pedagogic cum trebuie minuite realitățile vieții de familie, în așa fel încît elevii lor să fie puși în condițiile care pot asigura buna desfășurare a proceselor de învățământ.

Contactul cu părinții, vizitele la domiciliu nu sînt eficiente dacă se reduc la discuții ținute la nivelul bunului simț și al prelegerilor moralizatoare. Ele trebuie să aibă un caracter și un conținut mult mai profund. Fără de o cunoaștere a tehnicilor sociologice familiei, în special privind copilul, desfășurării procesului educativ în sinul familiei, amestecul corpului didactic în viața familiilor elevilor lor rămîne superficial și fără rezultat eficient.

Sarcina aceasta este fără îndoială extrem de grea, dat fiind că problemele pe care le ridică familiile sînt variate, complexe, uneori grave. Nu trebuie uitat că familiile noastre, în momentul de față, se află în plin proces de formare ca familii socialiste, și că foarte multe sînt simultan prinse și într-un proces de rapidă urbanizare, ceea ce le dă, deseori, un caracter de instabilitate.

Corpul didactic are desigur în primul rînd datoria de a asigura mersul învățămîntului în cadrul școlii, supraveghînd continuu și condițiile în care trăiesc elevii lor în familie. Nu i se poate cere corpului didactic o acțiune sistematică de intervenție în familie, dar el trebuie să fie desul de bine informat asupra problemelor de sociologie a familiei, încît să poată depista din timp și semнала organelor în drept situațiile deosebite de grave, în care sfaturile date în ore de consultare cu părinții nu pot fi suficiente.

În al doilea rînd, profesorii constată deseori la anume elevi o scădere a randamentului școlar, ivirea unor tulburări de comportament. Cercetînd, se conving totuși că în viața de familie a elevilor nu s-a produs nimic nou care să justifice acest lucru. Este cazul să ținem însă seamă de faptul că nu numai familia poate provoca, prin crizele sale interne, crizele procesului de învățământ, ci și grupele de joacă și de prietenie ale copiilor.

Aceste grupe de tineret pot fi de două feluri: unele sînt anume organizate pentru a veni în ajutorul procesului de învățământ și educație. Dar în afară de acestea, există și o serie de alte grupe, așa numite „informale”, adică ivite spontan, nesupravegheate, care au și ele influență asupra procesului de maturizare a copiilor, dar pot din păcate să creeze uneori condiții nefavorabile de dezvoltare. Corpul profesional nu poate deci să le ignore. Ele trebuie studiate, îndrumate și transformate, în ajutoarele procesului de învățământ. Ceea ce implică din nou cunoașterea și mînuirea unei sociologii a grupelor informale de tineret, capitol de bază al sociologiei tineretului, de care va trebui să ținem seamă dacă dorim să asigurăm o mereu sporită eficiență a proceselor de învățământ.

Tehnicele de muncă sociologică în legătură cu problemele învățămîntului și educației tineretului sînt complexe și cer un studiu atent, competent. Trebuie salutată cu bucurie inițiativa Ministerului Învățămîntului care de curînd a pornit o serie de cercetări și acțiuni de sociologie educațională menite să constituie baza pentru o viitoare tehnică de lucru.

Prin echipe complexe, formate din pedagogi, sociologi, medici și psihologi, studiile au fost făcute în cursul acestui an în diverse centre școlare (București, Arad, Ploiești) supunînd cercetării științifice probleme atît de importante cum sînt cele privind „Mediul școlar și extrașcolar și integrarea socială a tineretului”, „Relațiile sociale integrative ale tineretului școlar”, „Interrelațiile elevilor adolescenți și formarea personalității”, „Comunicațiile de masă și tineretul școlar”, „Contribuția familiei la integrarea socială a elevilor adolescenți”, „Influența mediului social asupra alegerii profesiei”. Rolul școlii în orientarea profesională a elevilor”, „Opțiunile profesionale ale elevilor și semnificația lor” etc.

Rezultatele acestor investigații sociologice vor fi în curînd publicate și de pe urma lor sîntem în drept să așteptăm o dezvoltare a „sociologiei educației”, care să contribuie la îndrumarea științifică din ce în ce mai eficientă a procesului de învățământ.

HENRI H. STAHL

Prin cîteva centre cultural-sportive

Vacanța mare a devenit stăpînă absolută pe timpul tineretului școlar. Plecații în taberele de la munte sau de la mare, cîntăreții platurile țării ca excursiuni, jucîndu-se în parcurile orașelor sau în poienile din apropierea satelor ei au lăsat departe grijile școlare. Dar educația n-a intrat în vacanță. Ea se exercită acum, în lumile de vîd într-un climat nou, pe un lăvm adecvat împrejurărilor. Organizînd activitatea în tabere, punînd la cale și realizînd excursii, cei ce se îngrijesc de odihna și recrearea copiilor n-au uitat nici de cei care rămîn pe loc. Pentru aceștia au fost organizate centre cultural-sportive, care asigură posibilități multiplice de folosire atractivă și interesantă a timpului liber.

În Capitală s-au creat cîteva zeci de asemenea centre la casele de cultură ale tineretului din raioanele Tudor Vladimirescu, Nicolae Bălcescu sau Grivița Roșie, la liceele „Mihai Viteazul”, „Dr. Petru Groza”, „Dimitrie Bolintineanu”, ca și în multe alte locuri. Conduse de un comandament compus din profesori de sport, muzică, limba română, istorie

etc. ca și din activiști ai U.T.C., aceste centre, dotate cu terenuri de sport și săli de spectacole, avînd acces la stranduri și la parcurile de distracții, dispunînd de mijloace de transport pentru excursii și drumetii, sînt adevărate cartiere generale ale vacanței, care oferă elevilor bucuriile și surprizele unor forme de recreare dintre cele mai plăcute. Bineînțeles, acolo unde organizatorii nu se mulțumesc doar cu existența condițiilor favorabile, ci știu și să valorifice aceste condiții.

De exemplu, centrul de la casa de cultură a tineretului din raionul Grivița Roșie. Cei care conduc activitatea desfășurată aici știu că — așa cum ne declara unul din ei — pe elevii cu cîștigii cu varietate, cu acțiuni atractive care le spun ceva nou, care sînt ferite de plictiseală. Organizînd asemenea acțiuni, centrul se bucură de multă popularitate.

O relație plină de semnificații n-a-a făcut unul dintre membrii comandamentului centrului cultural sportiv din raionul 27 August: „Am anunțat pe elevii că organizăm o vizită la Mogosoaia. Au reacțio-

nat la început cu desultă indiferență. „Ce-i văzut acolo?” — ne-a întrebant. Situația s-a schimbat însă radical cînd le-am făcut cunoscut programul excursiei. Înfi, vizitarea Palatului Brincovenesc. Apoi, o surpriză: sînt invitați elevii din Mogosoaia și împreună cu ei vor participa, dimineața, la un concurs de pescuit și înot, ca și la un meci demonstrativ de polo, iar după amiază la o întrecere de volei și la un concurs pentru cel mai bun recitator și cel mai bun solist vocal. Abia am găsit apoi loc în autobuze pentru toți excursioniștii, atît de mulți s-au înscris la excursie”.

Intocmirea inteligentă și atractivă a programului este hotărîtoare. Dar de multe ori unele acțiuni rămîn doar pe hîrtie, pentru că nu sînt populare și cum trebuie. La o anchetă marșă făcută în raionul 30 Decembrie, din 27 elevi prezenți la festivitatea de deschidere a centrului cultural sportiv de la Liceul „Dr. Petru Groza”, doar 5 știau dinainte de existența acestui centru, iar 12 aflaseră doar în ziua precedentă, datorită unui telefon primit de la scoa-

lă. Cum să fi fost altfel, dacă existența centrului se face cunoscută doar prin firma de la intrare și printr-un afiș-program (de altfel interesant, bogat în activități originale) lipit pe un geam, undeva în curte? O situație similară am mai întîlnit și la centrul de la Liceul „Mihai Viteazul”, rezervat elevilor de la școlile licee, 12 școli generale și trei mari grupuri școlare profesionale. Fînd întrebant de ce nu este prea frecventat centrul, un membru al comandamentului a acestuia a găsit pe loc explicația: elevii nu vor să vină și nici părinții lor nu-i lasă. De mirare! Unde s-au mai văzut elevi care să nu dorească să ia parte la acțiuni distractive, unde s-au mai văzut părinți care să nu-i lase să participe la asemenea acțiuni? Nu s-au văzut, evident, și nici aceștia de care vorbim nu fac excepție. Doar atît că nu știau de existența unor acțiuni de acest fel. Și cum să știe, cînd programul era ascuns vederii, fiind lipit... pe dosul ușii gheretei portarului! Lasă că nici acțiunile înseși nu erau prezentate prea atractiv, programul sufe-

rînd de zgîrcenie în a-mănușie și de melancolie: marșea și vîntarea — excursii, concursuri sportive, strand, iar în celelalte zile — activități în școală. Ce fel de activități? Ne-am dus și noi la școală, să aflăm. De la personalul de serviciu — aici numai pe acesta l-am găsit, am aflat că, din lipsă de cadre didactice care să supravegheze îndeplinirea programului, nu s-a mai organizat nimic. Aceasta era situația la jumătatea lunii iulie și continuă să fie la fel și în momentul de față.

Iată, deci, că aici nu e vorba de o neînțelegere din partea elevilor sau a părinților, ci de deficiențe de organizare, de lipsă de interes. Lucrurile nu se rezolvă prin lamentări și atitudine pasivă, ci printr-o muncă activă, creatoare. Numai printr-o popularizare susținută a programelor centrelor de activitate cultural-sportivă, prin organizarea unor acțiuni colective interesante, specifice vârstei, tipice perioadei de vară, tineretului școlar își va afla la aceste centre un loc îndrăgînt de recreere și confortare.

IRIMIE STRAUT

ACTIVITATE DIDACTICĂ ȘI CERCETARE

Societățile științifice ale cadrelor didactice au un important rol pe linia perfecționării profesionale. Desfășurîndu-se în permanență pe planul muncii de informare științifică, precum și pe cel al acțiunilor de cercetare metodic-științifică, activitatea acestor societăți determină în mod direct ridicarea nivelului general al procesului de învățământ.

Sala de mașini CIFA-3 de la Universitatea din București — discuție înainte de a introduce problema în mașina de calcul.

Am trecut pragul filialei societății de științe matematice din Oltenia, în căutarea aspectelor concrete cu care să ilustrăm aceste cerințe care definesc activitatea societăților științifice ale cadrelor didactice.

Premisa activității științifice: informarea

Desfășurată în direcția informării și documentării cadrelor didactice în vederea cunoașterii progreselor matematice și predării acestora, activitatea subfilialei din Craiova a Societății de științe matematice a cunoscut în timpul din urmă un serios avînt. El s-a reflectat, mai mult decît în trecut, pe plan calitativ, lucru pe care îl demonstrăm în conferințele ținute în acest an. Cele două expuneri făcute în cursul lunii aprilie de academicianul G. Moisil, despre introducerea în cibernetică și despre teoria algebrică a mecanismelor automate cu contacte și releu, conferințe la care au participat alături de profesori, peste 50 de ingineri din producție, nu s-au mărginit numai la o simplă informare a auditoriului ci, prin felul cum au fost concepute, au creat premisele unei colaborări utile între profesorii de matematică și inginerii din marile întreprinderi craiovene. Cadrele didactice din învățămîntul mediu au intrat astfel în contact cu probleme de aplicare practică a matematicii moderne în secțiile productive ale unor mari uzine ca „Electroputere”.

La sfîrșitul expunerilor s-au purtat discuții interesante, care au relevat în mod pregnant atît nevoia unei informări permanente a cadrelor tehnice superioare din producție în domeniul matematicii moderne, cit și necesitatea tinerii la curent a profesorilor cu aspectele teoretice ale aplicării matematicii în procesele de fabricație respective. Problemele concrete din producție care cer soluții matematice s-au dovedit a fi o solidă bază de colaborare între ingineri și profesori, menită să sporească eficiența muncii lor științifice.

O dată apărută ideea acestei colaborări, ea a fost dezvoltată printr-o hotărîre deosebit de importantă — aceea a cooptării unor ingineri din uzine printre membrii filialei. În cadrul societății vor intra și inginerii cadre didactice de la noile licee de specialitate și de la școlile tehnice din localitate. Activitatea societății se va întîri și mai mult de la toamnă, intrucît în cadrul Universității din Craiova va funcționa o facultate de electrotehnică și, strîns legată de aceasta, o secție de automatice ale căror cadre de specialitate vor fi și ele cooptate în societate. Se va putea astfel stabili o tematică de cercetare bogată în meniul tehnic în care matematica își găsește o atît de largă aplicabilitate.

Societatea s-a preocupat în aceeași măsură și de informarea științifică a cadrelor din celelalte centre ale regiunii Oltenia. Inițierea de subfiliale, proiectată pentru Turnu Severin și Tirgu Jiu, completează acțiunea începută prin organizarea unor conferințe pe teme de

matematică modernă, ținute de membri ai filialei în aceste localități. Printre temele expuse, se află unele desprins din capitole importante ale matematicii moderne, ca logica matematică, programarea lineară, teoria mulțimilor etc. Ecurile pozitive stîrnite printre profesorii și Tirgu Jiu de aceste expuneri au demonstrat necesitatea accentuării activității filialei pe această linie.

Schimbul de experiență aprofundează informarea științifică

Temă importantă, cum ar fi de pildă introducerea calculului aproximativ în școala generală și în liceu, au făcut obiectul unui sustinut schimb de experiență organizat, nu numai între cadrele didactice din regiune, ci desfășurat și pe scară interregională. Încă din anul 1965 filiala a participat la o consfătuire interregională pe această temă. Delegații regiunilor Hunedoara, București, Argeș și Banat și-au unit părerile cu acelea ale delegaților din Oltenia, în susținerea propunerii ca aceste noțiuni de calcul aproximativ să fie incluse în programele de învățământ. Tot pe linia unei fructuoase colaborări interregionale în cadrul Societății, membri ai filialei au participat recent la consfătuirea pe țară ținută la Tulcea, cu privire la analiza manualelor și programelor de matematică de la clasa a IX-a, precum și la consfătuirea de la Baia-Mare, cu tema: Introducerea calculului vectorial în programul liceelor. Este în pregătire participarea și la viitoarea consfătuire de la Arad, pe teme legate de teoria mulțimilor, la care filiala din Craiova va prezenta și un conferat. Toate aceste schimburi de experiență aprofundează informarea științifică prin faptul că te-

mele așez reflectă de fiecare dată un aspect al noului din matematică. Privită în perspectivă, informarea științifică a cadrelor didactice, perfeccionarea lor, familiarizarea cu unele dintre problemele aplicării matematicii moderne în procesele de producție, are drept scop realizarea unei pregătiri superioare, menite să determine obținerea unor rezultate mai bune în munca cu elevii. Comitetul filialei, valorificînd experiența anilor trecuți, a ajuns la concluzia că pentru a se obține rezultate mai bune la concursuri, este nevoie de o pregătire suplimentară a elevilor în cadrul cercurilor. În special pentru fazele mai avansate — etapă regională, finală. Este desigur o realizare grăitoare a filialei faptul că, în acest an la concursul de matematică pentru elevii clasei a VIII-a, au participat peste 1800 elevi din toată regiunea. Pregătirea suplimentară s-a înfăptuit prin cercurile de matematică din cadrul școlilor și prin cercurile pe localitate.

Din discuțiile purtate în legătură cu calitatea muncii desfășurate de elevii la matematică, a rezultat și necesitatea traducerii în fapt a propunerii de a se crea clase cu profil special de matematică. Desezurat, mult discutat, își cere împlinirea cu atît mai mult cu cît există încă de pe acum o bază certă de selecționare a elevilor cu care s-ar putea forma asemenea clase.

De la Informare și documentare, la cercetare

O dată realizată o permanentă și eficientă informare științifică, se creează condiții și stimulente pentru cercetarea științifică. Programul de lucru al sesiunii de comunicări științifice a cadrelor didactice pe anul 1965—1966, care se va desfășura în luna septembrie a acestui an cu concursul secțiunii de învă-

țămînt a sfatului popular orașesc, cuprinde următoarele teme de matematică: metoda predării sururilor, teoreme privind evoluțiile și evoluțiile unei curbe, predarea noțiunii de funcție în liceu, predarea noțiunii de loc geometric prin teoria mulțimilor, metoda rezolvării problemelor de locuri geometrice, calcule aproximative în școala generală. Simpla lor enumerare ne arată că, în cadrul cercetării metodic-științifice, membrii filialei din Craiova a Societății de matematică fac pași necesari pentru legarea strînsă a predării de probleme practice ale matematicii aplicate. Să luăm un singur exemplu — tema privind calculele aproximative în școala generală. Alegerea acestei teme de cercetare a fost desigur influențată de locul ocupat de ea în centrul discuțiilor purtate la consfătuirea interregională din anul 1965 și răspunde nevoii ca elevii să cunoască noțiuni ale acestui calcul atît de important pentru „viata matematică” a tehnicii aplicate. Existența unor preocupări susținute pentru promovarea acestor cercetări metodic-științifice, care pot mări eficiența predării și pot ridica nivelul procesului de învățământ, arată o judicioasă orientare a societății spre teme și activități de actualitate.

La avîntul pe care începe să-l ia cercetarea metodic-științifică a membrilor filialei Societății de matematică din Oltenia va contribui desigur și o altă realizare pe plan practic, administrativ de astă-dată. Este hotărîrea secției de învățământ a sfatului popular orașesc, de a reuni societățile științifice într-un sediu unic, în cadrul căruiu ele vor avea o bună bază materială de funcționare.

Cercetarea metodic-științifică a cadrelor didactice are un dublu aspect. Pe deoaparte, constituie o cale ideală de perfecționare a cadrelor didactice, pe de altă parte reprezintă atragerea lor în circuitul general al cercetării.

T. DUMITRESCU

B. I. E. — 1966

B.I.E., denumire prescurtată pentru Biroul Internațional de Educație de la Geneva, a început ca instituție legată de fosta Ligă sau Societate a Națiunilor și a continuat și după ce aceasta a încetat de a exista. Să vedem oare aici și o dovadă că temele sale ideologice erau mai solide, decât cele ale Ligii? Faptele pledează în acest sens.

Într-o ședință de lucru, din februarie acest an, a Comitetului executiv, prof. Jean Piaget, a cărui viață se împletește cu aceea a B.I.E., spunea:

— Când, în pragul celui de al doilea război mondial, Societatea Națiunilor sucombă, pe banca adevărată a biroului meu, ne-am adunat eu, d-l Rossello și cu secretara noastră să ne constituim. Ce să facem? Și ne-am hotărât să continuăm, cu oricât de modeste mijloace, o cit de modestă activitate. Și așa am supraviețuit.

După război, Organizația Națiunilor Unite (O.N.U.) luând locul instituției similare antebelice, pe un plan mai larg și cu principii mai precise la bază, și-a creat și organul său propriu, care să se ocupe de problemele educative, culturale și științifice. Acest organ specializat — cum i se zice în termenii consacrați — este U.N.E.S.C.O., U.N.E.S.C.O. are, desigur, resurse relativ mai mari în comparație cu B.I.E., U.N.E.S.C.O. desfășoară o activitate cu evidente rezultate pozitive, în cele mai diverse ramuri ale științei, culturii și educației. El nu s-a putut lipsi însă de concursul și experiența valoroasă a instituției de pe malul lacului Lemán, de pe terasă căreia se poate vedea statuia mare-lui cetățean al Genevei, Jean Jacques Rousseau, și care e găzduit în aceeași clădire cu institutul, care poartă numele acestuia.

monstrat, după părerea noastră, că și de astă dată B.I.E. a găsit în el, în forțele care-l alcătuiesc structura și în structura sa însăși, resurse pentru a se depăși și a se integra în contemporaneitate.

În ce privește stabilirea unui nou statut, s-a hotărât ca o comisie, formată din reprezentanți a 21 de țări, printre care și țara noastră, să ia ființă, și aceasta va avea sarcina să alcătuiască un proiect de statut, care va fi prezentat la viitoarea sesiune. Avem satisfacția să spunem că delegația țării noastre a avut un rol însemnat în rezolvarea cu succes a acestei probleme. Sintem convinși că, dacă se va lucra și în cadrul comisiei în același spirit de sinceră colaborare și înțelegere, B.I.E. își va putea croi drum pentru o nouă perioadă de realizări importante.

În ce privește prezența Portugaliei la lucrările B.I.E., aceasta a constituit, timp de trei ani de zile, timp de dispute care amenințau existența a însăși instituției, în ori ce caz posibilitatea ei de a-și continua activitatea. Pe deasupra tuturor controverselor și rezervezilor și-a făcut drum însă o atitudine salvatoare: condamnarea în fond a politicii educative de discriminare rasială a colonialismului salazarist. Până la urmă au fost învinse și rezervele de formalism juridic ridicate la rangul de cazistică subtilă și s-a hotărât ca Portugalia să nu mai fie invitată la lucrările B.I.E. câtă vreme va înțelege să practice încă politica sa anti-progresistă și anti-umană. E o formulă oarecum de compromis, dar e totuși o victorie pentru ideologia progresistă a educației, ca și pentru B.I.E. Țara noastră a jucat și aci un rol însemnat.

După primele două zile de ac-

tivitate a Consiliului, s-a trecut la lucrările Conferinței de Instrucție Publică. Pe ordinea de zi a Conferinței au fost trei puncte: organizarea cercetării pedagogice, personalul didactic în străinătate și scurte rapoarte ale Ministerelor de instrucție publică, cu privire la mișcarea educativă în anul școlar 1965—1966.

Primele două puncte s-au dezbătut în cadrul a două comisii, formate de fapt din reprezentanți ai tuturor țărilor. Președinte raportor al uneia dintre aceste comisii (comisia pentru organizarea cercetării pedagogice) a fost ales, după cum se știe, un delegat al țării noastre. Cîntea, pentru țara noastră este cu atât mai semnificativă cu cât este vorba de o problemă așa de actuală și atât de scumpă nouă pedagogilor: cercetarea științifică în domeniul educației și instrucției.

Documentul, care a fost elaborat cu această ocazie — rezumind consensul participanților în materie — nu e, desigur, prin el însuși, creator de teorie și descoperiri în domeniul pedagogic. Cercetarea pedagogică o face cercetătorii și instituțiile în care ei lucrează; dar nu-i mai puțin adevărat că o metodologie minimală comună, un cadru și condiții de lucru favorabile își au importanța lor, holăritoare în anumite privințe.

Documentul în cauză — Recomandări către Ministerele de învățămînt — cuprinde: considerații generale (preambul), scopul cercetării pedagogice, organizarea, difuzarea și aplicarea rezultatelor, personalul de cercetare, colaborarea internațională și un apel către ministere, pentru difuzarea acestor recomandări.

În discuțiile care s-au purtat,

atît în ședințele plenare cit și în comitetul de redacție, România a insistat asupra caracterului obiectiv al fenomenului educativ și științificului lui, asupra cercetărilor interdisciplinare și de pedagogie sociologică, asupra colaborării între cercetători și institute de cercetare, asupra ideii că singurele institute internaționale, în drept a face coordonarea cercetărilor, sînt U.N.E.S.C.O. și B.I.E., cu respectarea libertății fiecărui stat de a-și organiza cum socotește mai bine activitatea sa, în acest sens.

Spațiul acordat acestui articol nu ne îngăduie să ne extindem mai mult asupra conținutului și importanței acestui document. Nu putem încheia însă fără a spune un cuvînt despre raportul privind mișcarea educativă din țara noastră în anul școlar 1965—1966. Procedura adoptată anul acesta pentru prezentarea rapoartelor a fost următoarea: rapoartele s-au prezentat scrise (de fapt tipărite); fiecare delegat putea pune oricărui țării întrebări; fiecare țară a avut la dispoziție un sfert de oră pentru a răspunde. Țării noastre s-au pus peste 20 întrebări de către 14 țări (nici o altă țară n-a avut mai multe), iar întrebările au privit atît structura învățămîntului nostru, conținutul și metodele lui, cit și cercetarea pedagogică.

Raportul țării noastre s-a bucurat de interesul și atenția participanților la Conferință, după cum, la rîndul nostru, noi am căutat să fim atenți la efortul lăudabil care se face azi în toată lumea pentru progresul teoretic și practic al mișcării pedagogice. B.I.E. ne-a oferit tuturor prilejul s-o facem.

Prof. dr. docent STANCIU STOIAN

Despre morala comunistă

Apărută de curînd în Editura politică, lucrarea „Despre morala comunistă” se adresează tineretului, cadrelor didactice, activiștilor și tuturor celor care se ocupă de educația tinerii generații.

Lucrarea, redactată cu claritate, dezvoltă selectiv capitole menite să clarifice probleme esențiale ale eticii comuniste cum sînt patriotismul socialist și internaționalismul proletar, munca în societatea socialistă, tovarășia, prietenia, dragostea etc. Importanța pe care partidul nostru o acordă tinerii generații, străbate ca un fir roșu fiecare dintre cele 10 capitole.

In ajutorul
educației
comuniste
a
tineretului

despre

comunistă

În întreaga dezvoltare a lucrării, paralel cu prezentarea unor probleme de istoria eticii, cu explicarea noțiunilor de filozofie marxist-leninistă, sînt înfățișate exemplificări din lupta de veacuri a poporului nostru pentru dreptate socială și libertate națională. Capitolul despre „Patrie și patriotism” evocă pagini emoționante din istoria zbuciumată dar plină de glorie a maselor populare, de la marile răcoade de sub conducerea lui Doja și Horia și pînă la victoria clasei noastre muncitoare organizată și condusă de partidul ei marxist-leninist.

„Cu spirit analitic și cu putere de convingere lucrarea tratează problema familiei, a locului și a rolului ei în societatea socialistă. Este valorificată forța educativă a exemplului personal prin prezentarea semnificativei multor înfățișări din viața familiei și aspectele legate de existența ei. Referindu-se la sarcinile pe care Congresul al IX-lea al P.C.R. le-a trasat Uniunii Tineretului Comunist, capitolul intitulat „Rolul opiniei publice în formarea profilului moral al tineretului” prezintă diferite aspecte ale activității educative desfășurate în organizațiile U.T.C.

Înaltul îndemn al partidului adresat tineretului de către tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de al VIII-lea Congres al U.T.C.: „Să fiți patrii pe ce aveți mai bun, toată puterea minții și bratelor voastre, ei să-l închinăți elanul și năzuințele voastre tineresti”, care încheie capitolele de conținut ale lucrării, concretizează țelul către care converge întreaga problematikă a volumului „Despre morala comunistă”.

Lucrarea cuprinde, în completarea o serie de „gînduri despre morală” ale unor revoluționari și ale unor oameni de cultură care și-au înscris numele în istoria universală și națională, acordă un spațiu amplu gîndirii clasicilor marxism-leninismului, precum și gîndirii unor luptători revoluționari și învățați români, ca de pildă Dimitrie Cantemir, Tudor Vladimirescu, Nicolae Bălcescu sau Georgehe Marinescu, Mihail Sadoveanu și alții.

I. TRAIAN

CARTI/CARTI

CU GHIDUL PRIN ȚARĂ

În ultimii ani, cititorii au avut satisfacția de a vedea în rafturile librăriilor numeroase cărți apărute în cadrul Editurii Meridiane. Dorind să vină în ajutorul tuturor celor ce vor să cunoască și să viziteze țara, editura s-a orientat spre realizarea unor lucrări generale și a inițiat colecția „Mic îndreptar turistic” și seria „Itinerar turistic”. În diferitele cărți din colecția noastră, a monumentelor de artă, de arhitectură sau istorice sînt astfel concepute, descrierea unor vestigii din trecut, ca și a unor construcții noi marcînd realizările din ultimii 20 de ani din diverse domenii. Textele nu omit însă nici frumusețile peisajului, monumentele naturii care pot fi vizitate pe traseul sau circuitul respectiv și indicațiile turistice corespunzătoare.

În afara lucrărilor menționate s-au proiectat ghiduri pentru toate regiunile administrative ale țării. De un volum mai mare, ca 250 pag., ghidurile prezintă regiunea respectivă cu tot ce are mai interesant și demn de vizitat. Asemenea ghiduri au apărut pentru regiunile Dobrogea și Hunedoara.

Din ultimele apariții ale Editurii Meridiane semnalăm itinerarul turistic „Defileul Crișului Repede”. Lucrarea prezintă o regiune importantă prin obiectivele ei turistice și frumusețea peisajului, aflată în partea de vest a deșurării Vad-Borod. În imediata apropiere a soselei naționale dintre Cluj și Oradea. În acest defileu se găsesc peșteri numeroase și interesante ca cea de la Vad Crișului, monument al naturii. Peștera Moanei, Peștera Vintului. Cu prilejul unei excursii în defileu se pot vizita și orașele Cluj și Oradea din care se ajunge la această zonă. De asemenea, în apropiere se află și cetatea de la Bologa, stăpînită de Mircea cel Bătrîn. Voievod al Țării Românești.

Pentru cei ce doresc să facă călătorii feroviare de circuit, a apărut de curînd lucrarea „Cu trenul în vacanță”, un ghid care cuprinde prin inter-

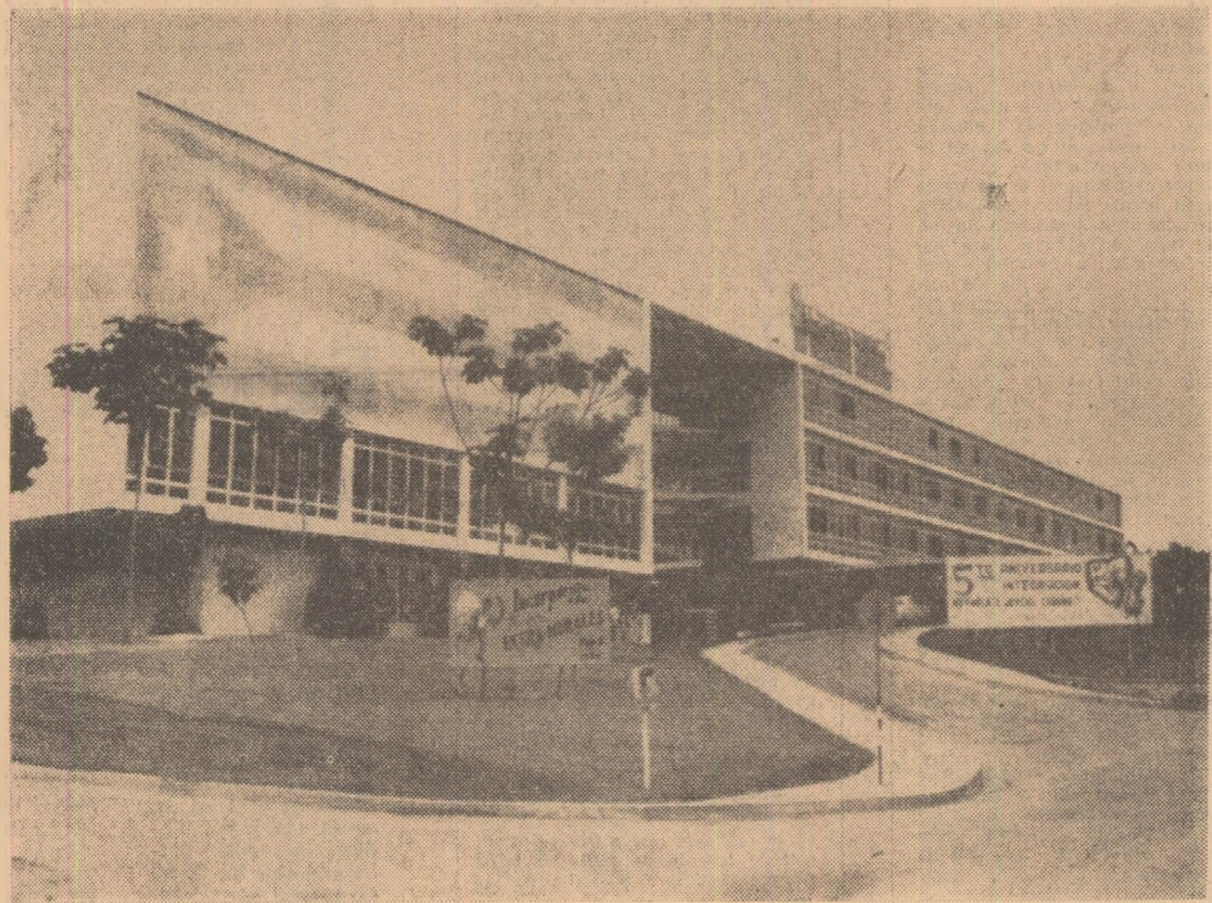
prezintă interes pentru turiști, în general, și pentru turistul rutier, în special, fie de-a lungul unor văi, fie în zone, renumite pentru frumusețea lor. Descrierea cuprinde informațiile necesare despre obiectivele care merită să fie vizitate, despre căile de acces, condițiile și durata vizitei, mijloacele de transport, de cazare etc. Textul și ilustrațiile pun accentul pe precizie asupra prezentării orașelor, a monumentelor de artă, de arhitectură sau istorice bogate asupra locurilor cuprinse în text, aducînd multe elemente noi și puțin cunoscute. Textul lucrării este completat cu extrase din „Instrucțiuni C.F.R.” privind modul de procurare și folosire a bicicletelor feroviare în circuit” și un indice alfabetic al localităților din ghid. Lucrarea are o hartă generală a României cu magistralele de cale ferată, iar fiecare circuit descris este însoțit de schița respectivă.

În urma atenției de care se bucură astăzi turismul la noi în țară, ca făcînd parte din principalele mijloace de educație patriotică, editura se orientează spre o lărgire continuă a ariei tematice a ghidurilor, spre imprimarea unui caracter de îndrumare cit mai concret tuturor lucrărilor destinate turiștilor.

În primul rînd editura are în vedere completarea colecției de mici îndreptare turistice cu prezentarea tuturor orașelor și stațiilor balneoclimaterice care constituie atracții turistice.

Pentru lucrările apărute în ultimii ani și echipate se vor publica noi ediții îmbunătățite. În sfîrșit, pentru a aborda o tematică variată în domeniul literaturii turistice, se proiectează câteva lucrări cu caracter general, care să prezinte sub formă de ghiduri turistice, diverse bogății sau locuri istorice ale țării.

MARIA MUȘUROIU

La Universitatea din orașul Santiago de Cuba învață în prezent circa 4000 studenți. În fotografie clădirea Universității.

DE LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

CONCURS

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

- Cercetător științific principal, specialitatea pedagogie, sectorul Bazele teoretice ale pedagogiei.
- Cercetător științific principal, specialitatea pedagogie, sectorul Școala generală.
- Cercetător științific principal, specialitatea pedagogie agricolă, sectorul Licee.
- Cercetător științific principal, specialitatea pedagogie, sectorul Învățămîntul profesional și tehnic.
- Cercetător științific principal, specialitatea pedagogie-psihiologie, Filiala Cluj.
- Cercetător științific principal, specialitatea pedagogie, Filiala Iași.
- Cercetător științific, specialitatea pedagogie, sectorul Educația în școală.
- Cercetător științific, specialitatea limba română, sectorul Științe umaniste.
- Cercetător științific, specialitatea pedagogie, sectorul Științe umaniste.
- Cercetător științific, specialitatea științe sociale, sectorul Științe umaniste.
- Cercetător științific, specialitatea pedagogie, Filiala Iași.
- Muzeolog principal la Muzeul pedagogic.

Condițiile de participare au fost publicate în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, partea III-a, nr. 65 din 12 iulie 1966.

Informații suplimentare se pot lua de la Secretariatul științific al Institutului din str. Sf. Apostoli nr. 14 București, telefon 15.32.00.

În legătură cu examenele din sesiunea de toamnă a anului școlar 1965/1966, Ministerul Învățămîntului face următoarele precizări:

- Examenul de bacalaureat la liceele de cultură generală și de artă, precum și examenul de diplomă la liceele pedagogice de învățători și educatoare și institutele pedagogice de învățători se vor desfășura între 19—29 august 1966.
- Examenele de corigență pentru clasele a XI-a, cursuri de zi, serale și învățămînt fără frecvență (clasa a XII-a licee de artă), pentru anul VI al liceelor pedagogice și anul II al institutelor pedagogice de învățători, cursuri de zi și învățămînt fără frecvență și pentru clasa a IX-a a școlii de 12 ani, cursuri serale, se vor desfășura între 15—17 august a.c.
- Examenele de corigență la celelalte clase se vor desfășura după cum urmează:
 - Clasele a VIII-a ale școlii generale și a IX-a (primul an de liceu) cursuri de zi, învățămînt fără frecvență și clasele IX—X ale școlii de 11 ani de liceele serale, între 25—27 august a.c.
 - Clasele a V-a, a VI-a, a VII-a ale școlii generale și clasele a IX-a

și a X-a (al doilea și al treilea an de liceu) ale liceului de cultură generală (de artă), cursuri de zi și învățămînt fără frecvență, anii II și III al liceului pedagogic de învățători și educatoare și anul I al institutului pedagogic de învățători, cursuri de zi și învățămînt fără frecvență, între 1—5 septembrie a.c.

- Concursul de admitere se va desfășura în următoarele perioade:
 - În liceele de cultură generală, de artă (muzică, arte plastice și coregrafie) — cursuri de zi — se va desfășura între 1—7 septembrie a.c.
 - În școlile tehnice de maștri — cursuri de zi și serale, între 3—10 septembrie a.c.
 - În școlile tehnice de maștri — cursuri de zi și serale, între 3—10 septembrie a.c.
 - În școlile tehnice pentru personal tehnic între 26—30 septembrie.
- Concursul de admitere la cursurile de zi ale liceelor de specialitate, școlilor profesionale, școlilor tehnice de maștri și ale școlilor tehnice pentru personal tehnic va fi precedat de vizita medicală care se va desfășura în primele două zile premergătoare perioadelor menționate. Candidații respinși la vizita medicală se pot prezenta la concursul de admitere pentru alte meserii sau specialități, pentru care sînt apti medical.

Învățămîntul profesional și tehnic se va desfășura în următoarele perioade:

- În liceele industriale, agricole și economice — cursuri de zi, pentru ocuparea locurilor rămase libere și în liceele industriale și economice — cursuri serale, între 1—7 septembrie a.c.
- În școlile profesionale — cursuri de zi, pentru ocuparea locurilor rămase libere, între 3—10 septembrie, iar în școlile profesionale — cursuri serale între 26—30 septembrie a.c.
- În școlile tehnice de maștri — cursuri de zi și serale, între 3—10 septembrie a.c.
- În școlile tehnice pentru personal tehnic între 26—30 septembrie.